

Награда за Сирма Зидаро – Коунова

награда“, сподели развълнувана г-жа Зидаро, която за пореден път събра своите сънародници в остравския клуб.

Макар и далеч от родината си, членовете на клуба не пропуснаха и тази година да отбележат двете важни събития от българската история – Съединението и Независимостта. Дълъг и труден е пътят, който извървява Третата българска държава до акта на обявяване на Независимостта, припомни на съотечествениците си Сирма Зидаро и изнесе още интересни факти от историята на България.

Освен редовите членове, на тържеството присъства и г-жа Ваня Беровска от консулския отдел на българското посолство в Прага.

Минка Генчева

С почетна грамота и плакет на Народното събрание на Република България бе удостоена госпожа Сирма Зидаро, председател на Българския културно-просветен клуб в Острава.

Наградата е за принос в съхраняването на българската идентичност и култура и развитието на традиционните българо-чешки връзки. Тя бе връчена лично от г-н Марин Йовчевски, пълномощен министър на България в Чехия. Поводът е 130-та годишнина от основаването на Първото българско земляческо сдружение в Чехия – „Българска седянка“. „Вече 52 години живея в Острава,

но не съм се откъснала от българските си корени. Гордея се, че съм българка. Запазила съм българското си гражданство и нито за миг не съм си помислила да го заменя с чешко. Тази награда не е само моя, тя принадлежи на всички членове на Българския клуб в Острава, които през всичките тези 17 години са ме разбирали и подкрепяли. За мен обичта и уважението им е повече от всякаква

Съединението на България през есента на 1885 година е актът на фактическо обединение на Княжество България и Източна Румелия. Координирано от Българския таен централен революционен комитет, то се извършва след бунтове в различни градове на Източна Румелия, последвани от военен преврат на 6 септември 1885 година, подкрепен от българския княз Александър I, отбеляза г-жа Зидаро, припомняйки думите на Патриарха на българската литература – Иван Вазов, че Съединението е „революция, станала в сърцето на българина“.

С акта от 22 септември се ревизира Берлинският договор от 1878 г., който се опитва да балансира интересите на Великите сили на Балканите и в Османската империя. „Да живее свободна и независима България! Да живее Българският Народ!“ .С тези думи завършва манифестът, с който на този ден през 1908 г. в черквата „Св.Четиридесет мъченици“ в старопрестолния град Търново е обявена независимостта на България, а княз Фердинанд I приема титлата цар на българите. Мястото е избрано специално, за да се подчертае приемствеността със средновековната българска държава.

Изминали са 30 години от Руско-Турската война, от 1878–1879 година, която донесе свободата в България, но не и възстановяването на държавната независимост. Дълъг и труден е пътят, който извървява Третата българска държава до акта на обявяване на независимостта, припомни на съотечествениците си Сирма Зидаро.